

XXIII

Тая сутринь Младеновъ заминаваше. Преди да тръгне, посети го Здравева.

Когато я видѣ, той не се очуди. Тя бѣше дохождала и другъ пжтъ. Освенъ това въ тѣхнитѣ отношения тя играеше ролята на влюбена. Съ настойчивостъта си бѣ спечелила и неговата взаимностъ, която той не можеше да не ѝ даде — отъ любовностъ и известна склонностъ къмъ лекомислие.

Тя го отрупа съ упрѣци. Колко отдавна не била го виждала! Отъ вечерьта, когато го запозна съ Струмска. Или малко по-късно, отъ чая въ Здравеви, дето той отиде съ надежда да види Надя.

Обикновено той не можеше да устои на милващия гласъ, съ който му говореше Здравева, и на нейния парфюмъ, който витаеше като магичесни духъ заедно съ нея въ стаята и възбуждаше ноздритѣ му, когато тя се докосваше до него. Въ тѣхнитѣ отношения той бѣше здравиятъ мжжъ, готовъ да обича, докато търсятъ и желаятъ това отъ него. Но онова, което го бѣше въздържало да посети любовницата си, следъ като срещна Надя Струмска, неочаквано тая сутринь се показа като